

[Kim Behnke]

deres hjemmehjælp. Der gik et halvt eller trekvart år, før man fandt ud af, at det ikke var så godt alligevel, og så afskaffede man ordningen. Men ikke desto mindre: tanken blev tænkt, og den blev vedtaget i form af en finanslovaftale.

Derfor er vi dybt bekymrede for, hvordan flertallet her i Folketinget agter at finde penge, når Danmark – og det er der ingen der bestrider – kommer til at skulle betale mere både med det nye budget, med de nye overførsler til fondene osv. i EF. Vi er dybt bekymrede, når den regning skal betales, og det er vi, hvad enten man går ud og opkræver nye skatter, eller – hvad der altså er adskillige kedelige eksempler på – man overvælter regningen til de svageste i vores samfund. Vi er dybt bekymrede, for også hr. Peter Duetoft og hr. Peter Duetofts parti har medvirket til den slags asociale handlinger tidligere. I fremtiden, når EF-regningen, som bliver større, skal betales, er der et eller andet sted, pengene skal komme fra, og vi ønsker hverken højere skatter, eller at de socialt dårligst stillede kommer til at skulle betale den regning. Hvis hr. Peter Duetoft og hans parti så inderligt ønsker, at vi skal være medlem – og jeg kan forstå, at CD stadig væk er 300 pct. EF-tilhængere – så burde hr. Peter Duetoft selv ryste op med pengene frem for at lade danske folkepensionister og andre lide under hans ideologiske skoleridt.

Formanden:

Jeg giver ordet til fru Annette Just for en kort bemærkning, og så håber jeg meget, at vi kan lade den anden ordfører i første runde af talere til det første af de tre lovforslag få ordet.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg føler, at hr. Ole Espersens spørgsmål kræver et svar, for det er da fuldstændig korrekt, når hr. Ole Espersen siger, at vi i Maastricht-traktaten havde en protokol, som sagde, at hvis og når vi kommer frem til den linie, hvor tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union skulle sættes i gang, skulle Danmark kunne lægge det ud til folkeafstemning, om vi skulle deltage. Forskellen er nu, at vi har meddelt de andre lande, at det vil man ikke. Men er det en reel forskel? Der er ikke flyttet et komma i Maastricht-traktaten. I den protokol, vi havde som en særordning i Maastricht-

traktaten allerede, og som danskerne altså sagde nej til, har man bare nu sagt: Jamen det vil vi nok ikke. Der står i virkeligheden: »Vi vil nok ikke«, ligesom der står helt klart og tydeligt, at man efter folketingsvalg og lign. kan tage det op igen og sende det ud til en folkeafstemning. Og derved kan vi risikere alligevel at skulle deltage i det. Det er bare princippet i det. Der er ikke ændret et komma i Maastricht-traktaten.

Kent Kirk (KF):

Vi skal her i dag tage stilling til Danmarks fremtid, og vi lægger vores stillingtagen ud til befolkningen, så den kan bekræfte den stilling, som mere end ¾ af Folketinget nu vil bekræfte ved en afstemning i dag.

Vejen til Edinburgh har været lang og trang, og jeg tror, at det kun i kraft af et tæt samarbejde imellem Folketingets partier og den daværende KV-regering er lykkedes at få et resultat i Edinburgh, som også sikrer Danmarks tilhørsforhold til EF.

Jeg er overbevist om, at den måde, som EF har udviklet sig på siden 1950'erne, er den rigtige måde for det europæiske samarbejde, at vi har et forpligtende samarbejde imellem de europæiske lande, som sikrer en demokratisk udvikling i Europa. Vi har set det med udvidelsen af EF fra de ni og til de tolv. Da Spanien, Grækenland og Portugal slap af med deres diktaturer, var det første, de gjorde, at henvende sig til EF og søge om optagelse og dermed få stabiliseret deres demokratier og få styrket den demokratiske udvikling i deres lande.

Nu står hele Europa over for en ny situation. Ikke kun EF-landene, men også Østeuropa og Rusland står over for en meget usikker fremtid. Og her tror jeg, det er afgørende vigtigt, at de tolv EF-lande og herunder Danmark er deres opgave voksen, at vi er parat til at stabilisere udviklingen i Østeuropa, i Rusland, at vi er parat til at yde en indsats for, at de demokratier, der nu er på vej og har en meget svær fødsel, også vil lykkes. Det er i de østeuropæiske og i det russiske folks interesse, men det er så sandelig også i vores interesse, for det vil også sikre, at vores omverden er stabil, fredelig og rolig.

Det var jo hele ideen med EF, da man etablerede det. Da Konrad Adenauer, Jean Monnet og Robert Schuman greb tanken og ideen